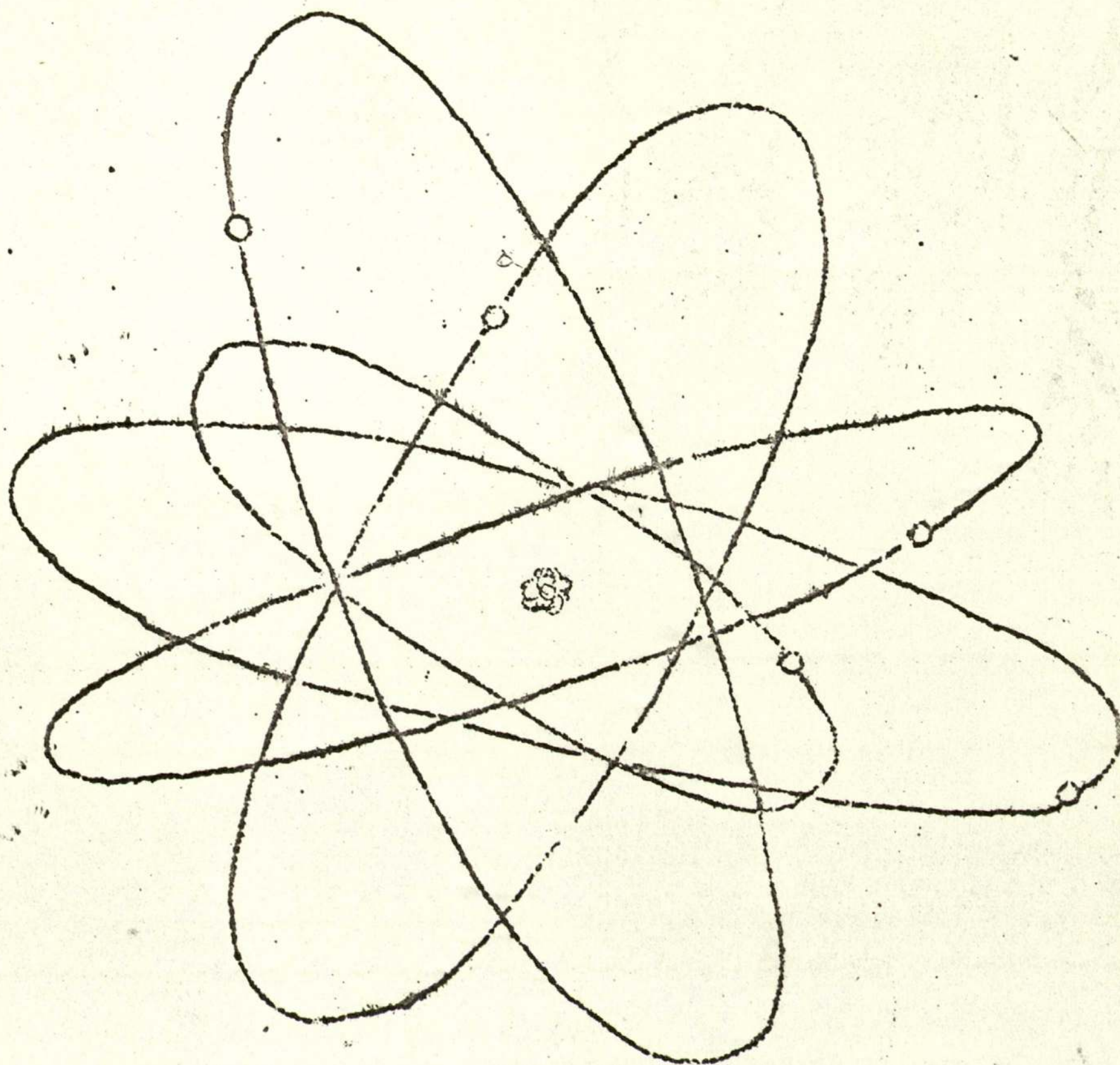

MC

ELEKTRON

LIST STUDENATA ELEKTROTEHNIKE
IZLAZI JEDNOM MESEČNO

BROJ
17

DECEMBAR 1963
BEOGRAD

GODINA
III

964

17

Организација СК Е и Н отсека апсолвената
сматра за потребно да објави закључке са
састанка одржаног 12.XI 1963.године.

У оквиру СС изведена је стручна екскурзија апсолвената у
СССР која је трајала од 8.X 1963. до 25.X 63. Студенти су ишли као
гости Њомсомола. Непосредно после повратка у Београд по факултету су
кружиле приче о различитим трансакцијама студената, учесика екскур-
зије, које су често називане шверцом. Поводом тога је на Годишњој кон-
ференцији СС апсолвената Е и Н отсека одржаној 31.X вођена дужа ди-
скусија. Састанак СС је био слабо посећен и на њему је читава ствар
само покренута, док је дискусија била неприпремљена.

Зато је Основна организација СК Е и Н отсека решила да размо-
три тај проблем. На припремни састанак СК наша два отсека позвани су
сви чланови СК наше организације који су били на поменутој екскур-
зији. На том састанку је установљено да су следећи другови за време
екскурзије у СССР продавали неке своје ствари и за добијени новац
куповали различиту робу:

1. Вранић Радован	5. Мандић Јанко
2. Димитровски Трајко	6. Младеновић Милодраг
3. Ерцег Грујо	7. Мрдаљ Душан
4. Лубојевић Срђан	

Разлози које су поједини другови наводили као оправдање, јесу
да им је 18 рубаља, колико је било предвиђено за сваког учесика на
екскурзији, недовољно за упознавање са људима у СССР-у. Затим, да ни-
су могли да се одбране од људи који су хтели да купе шушкавац. Овај
последњи "разлог" на састанку СС одржаном 31.X и на састанку СК од
12.XI, који је убрзо уследио, изазвао је смех.

На пример, један учесник екскурзије је донео из СССР-а грамофон,
шубару, колекцију разгледница и књиге, други фотоапарат, три табакере
и албум. Поједини другови су за овако добијени новац куповали књиге
које су им потребне на студијама.

На овај начин дошло се у сумњу, да се наводно ради само о ку-
повини сувенира, што су такође неки другови наводили као разлог за
ову непожељну трговину. Образложење другова, која су дали за такву
делатност, јесу да су законски прописи царина СССР и СФРЈ различити
и да не забрањују продају личних ствари.

Та образложења организација није могла никако да прихвати.
Поједини другови су покушавали да цео проблем сведу на тумачење
законских одредаби и тренутних услова на екскурзији, мисли се на ло-

галност и иллегалности поступака. Људи се нису осетили морално одговорни за своје поступке.

Оправдање су налазили у неефикасности прописа и контроле. Међутим, организација није посумњала у то да су другови отишли у СССР са намером да упознају ову земљу и да су ови инциденти били само нежељена, узгредна појава. Организација се зато уздржала од кажњања.

Организација је се сложила, да се обавезно обавести факултетска јавност о закључцима састанка. Поједини другови су се одлучно успротивили да ствар изађе ван Организације, сматрајући то за јавно жигосање и срамни стуб који нису заслужили.

Организација није никако могла да прихвати такве разлоге, јер је била убођена да је у стању, да објективно информише јавност о том случају.

Сматрамо за потребно да напоменемо, да је на састанку Савеза комуниста речено да су и неки студенти изван наше Основне организације СК носили ствари са намером, да их препродају, неки су носили по три шушкавца и разну најлон робу.

За ово су свакако и наши комунисти одговорни. Ове појаве на екскурзији, као и ставови тих другова на Основној организацији СК, показују да неки чланови Савеза комуниста нису практично усвојили неке, теоретски добро познате ставове. Теоретски се често говори и о неким другим негативним појавама при одласку комуниста у иностранство. На Годишњим конференцијама се о тим стварима уопштено размишља, а непосредно се не реагује на такве појаве. Нисмо постигли да комунисти у току самог догађаја реагују на њега.

Стога и овај случај треба да нас побуди на једно шире размишљање о овим појавама.

Основна организација СК

Е и Н отсека апсолвентата ЕТО

О потреби реаговања на негативности сви смо сагласни. Но, када су оне носиоци једног настраног морала и наивни разједачи основног, онда им свака наша неодлучност и бескрвност више помажу него штете. Револуционарни ставови не познају компромисе. Сваки покушај објашњавања иде путем правдања. А оно закида спремност да се одлучно супроставимо оном што нам је страно.

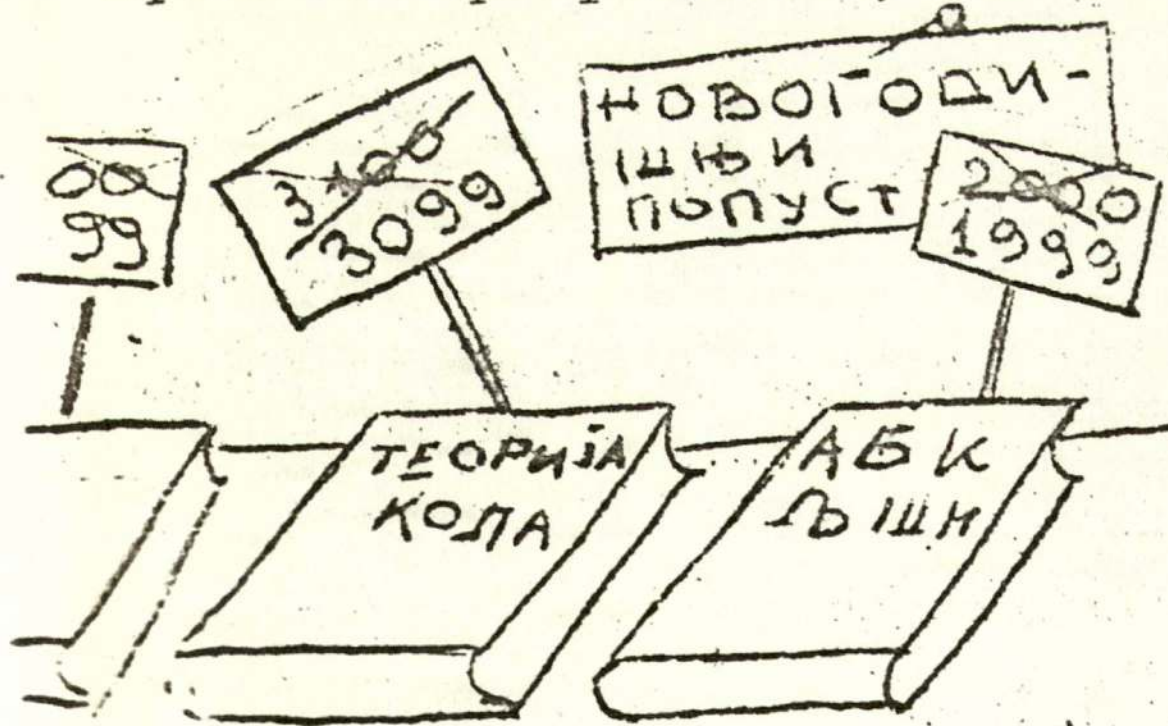
(Примедба редакције)

АНТИКВАРНИЦА, ИЛИ...?

Знам студента који разноси млеко, а понекад истовара угаљ на железничкој станици. Знам једног који ради на Сајму. Мој друг спрема слабије ученике средњих школа - уз новчану накнаду. Они немају стипендију и на овај начин обезбеђују себи потребна средства за живот и студије. Раде и студирају и то је у реду.

Али није у реду начин на који се "сналазе" поједини студенти. Већ дужи низ година у холу зграде факултета "послују" препродавци уџбеника. За књигу које нема у продаји, сами одређују цену и узимају од студената неколико пута више, него што она кошта. Није довољно познато како они све набављају уџбенике и преко кога (једна колегиница се жалила да јој је касета обијена и да се неке њене књиге налазе код препродаваца), али је неоспорно да њихове зараде далеко премашају вредност њиховог рада. Студент четврте године Грађевинског факултета је јесени 1961. за месец и по дана "рада" зарадио 240 000 (двестотине и четрдесет хиљада динара) и купио "Веспу". Ове године је тезгу препустио млађем брату који иначе студира економију.

Оставимо по страни питање како и зашто је уџбеник постао данас тако драгоцен реткост. Половне књиге су потребне и треба их препродавати, али како?

Организација Савеза студената је на неким својим састанцима, па и на Годишњој скупштини, покретала ово питање, али урађено није ништа.

Одељење "Научне књиге", у партеру зграде, прима књиге у комисиону продају, али је ово непознато великом броју студената, а и овај

начин продаје показао је се као неефикасан.

Зато би требало размотрити могућност отварања антикварнице која би могла, нпр. да се бави и организованим штампањем скрипти, и то за сва три факултета. Студенти који би ту радили, остваривали би зараду, али са довољно друштвене контроле, а њихов рад би био далеко кориснији.

М. Цајлан

ПИСМА "ЕЛЕКТРОНУ"

У прошлом броју "Електрона" сам прочитао чланак "Пред празник али не о њему" у коме је покренута дискусија о многим проблемима који окупирају нашег човека данас. Мада се не слажем са неким стварима из тог чланка и мада сматрам да сви поменути проблеми нису покренути на баш најделотворнији начин, чланак ме је много заинтересовао и осећам се побуђен да и ја изнесем нека своја размишљања о стварима о којима је реч.

Између осталог, у чланку се говори о бирократији и борби против ње. Уместо теоретисања, испричаћу шта се десило на једном састанку стипендиста са претставницима стипендитора. Стипендитор је једна Општинска скупштина, а састанку су присуствовали подпредседник скупштине и председник Комисије за стипендије. Говорило се, између осталог, о начину додељивања стипендија, пошто су постојале сумње да су неке стипендије добијене "преко везе". Док се уопштено говорило, председник Комисије је објашњавао да се стипендитор трудио да правилно подели стипендије, а да они који су том приликом одбијени шире "којеквакво приче". Али, на захтев неких студената да добију одређени одговор на питање како је студент Н.Н. добио стипендију, односно да ли је у питању била "веза", стипендитори су дали неколико уопштених одговора, а онда, пошто је састанак био при крају, објавили да се одређенији одговор дати накнадно, док "проуче ствар".

Јасно је дакле, јавност у раду, односно јавно мишљење је одлучујући фактор у борби против бирократије и других нежељених појава. Сваки добронамеран човек, који себе назива борцем против негативних појава, налази у јавности свога савезника, али он у тој борби мора бити упоран и ићи до краја. Половична, недокументована критика отежава ситуацију.

Наш лист "Електрон", чини ми се, могао би да одигра баш још једну позитивну улогу у овом смислу. Информисање факултетске јавности о догађајима на факултету требало би да му буде главни циљ. Сатира коју "Електрон" примењује такође је изврсно средство.

А шта да кажем о садржају листа? Мање општих филозофских размишљања и песничких покушаја, а више озбиљних дискусија о актуелним проблемима факултета и студената!

Д. Ђвотковић

"ВЕШТИНА ОДЛУЧИТИ"

Миладин је студент I године Електротехничког факултета. Полаже математику I. У тешкој је недоумици. Не може да се сети Лагранжеове теореме, а осећа да би требало применити ту формулу и задатак би се сам од себе даје решавао. Али он ту формулу не зна напамет. Не уме да је изведе. А сећа се, прочитао је теорему пре два дана, али ето памћење изневерило. Да би боље савладао градиво, Миладин је писао изводе, ти изводи су код њега у цесу, али Миладин је комуниста. А комуниста не преписује. Истина, асистент није баш много пажљив и не би ништа видео. Истина Миладину од успеха на испиту много штошта зависи: дом, могућност добијања стипендије (јер Миладин је из унутрашњости а и с парамма не стоји баш најбоље). Да, али Миладин је комуниста. Комуниста, па шта? Комунизам није религија. Не треба бити догматичар. Успех на факултету је један од основних задатака комунисте. Ако падне још ће на партиској организацији дискутовати о њему. Зашто ти друже ниси положио математику I? Јеси ли био болестан? Болео те зуб, можда?

Треба одлучити.

... ..

На акцији, Николић је преморен. Јуче је после рада добар део ноћи провео на састанку штаба бригаде. Добро је говорио: "...нарочито се треба борити против појаве да неки чланови штаба и активисти избегавају рад на траси, користећи се својом друштвеном активношћу у бригади. Активиста мора да стигне..."

Дежурни га буди: "Устај, иде се на добровољни рад". Дежурни није много упоран, неће све да избуди, само неке. "Могао бих да се направим луд - мисли Николић. Бићу преморен и после подне на траси ћу радити с напором, а чекају ме још и неки извештаји увече. Нико ми то не може замерити".

"А да мисе то слаже са јучорашњом дискусијом?", јавља се друга мисао.

Треба одлучити.

... ..

На састанку удружења СС IV године студенти се договарају око испита из предмета Организација рада. Професор је предложио писмени тест знања (воћи број питања, штампаних на формулару, на која се претежно одговара са да или не). Вођина се са тим слажр-лакше је

Диновић зна да то тако не би смело да буде. Јесте да има око 600 кандидата и да је тако лакше прогледати задатко. Али, какво користи друштву од инжењера који не схвата основно односе у друштву и производњи? А овакав тест, то Диновић зна из искуства, пружа могућност да се положи на срећу, без удубљивања у предмет и на брзину. То би уствари и Диновићу олакшало посао; он има још један испит после тога. Довољно би било само да пусти да ствари теку својим током. И нико му посао не би могао пребацити да је он крив што још таква одлука донесена. Али, ето, Диновић осећа да би требало да усташе и да каже да такав начин поступања не одговара значају предмета и да је то само покушај да се на лак начин и професор и студенти ослободу једне важне обавезе. Да ли да говорим?

Требало одлучити.

Р. Кртолица

П.С. Плашим се да размишљајући "о најопштијим проблемима човека и природе" рубрика "Искре" не запали васиону што би било врло опасно, а нас на земљи не би угрозило.

Р.К.

О ВАКО, ЗАШТО И КУДА

Једва да данас можемо говорити о оном о чему ћемо сутра морати. Могло би се веровати да је живот решење једног процеса. И иначе ми у животу имамо више оправдања, од којих изабирамо једно. И ово последње нас води даље. А онда преостаје да буде случајност. У реду којим следи са суседним догађајима узима односе нужности. Но, увек кад смо пред питањима која су старија од нас мисли нам тада личе на птице пред којима се показује бескрај. С обзиром, да се све не да прелетети, лет проглашавамо апсурдним. Било би боље апсурдом прогласити логику која нас је водила. Тако би устали против навика. Све што нас интересује изменило би свој поредак у хијерархији смисла и бесмисла. Чакле, имати увек још мало храбрости за радикалне измене и, дабоме, сумњати. И, свакако, тек прегршт моћи пред навикама.

Оно што данас можемо, то је све што можемо. Сутра ће нам рећи своју поруку. Расплет се не да предвидети. Као што је и несврхисходно, јер живот је милијардита вредност да би појединачно могли узети на себе негову одговорност и разне процене. А и иначе то је реална могућност, пред којом нас сујета узнемиравља. Историја је наш заједнички ход, резултујућа и највише истина. Свако људско време је могућност за сопствено истинско. За нама је напор тражења. И сваки животни покрет ту је драгоцен. Нема ничога сувишног ни излишног. Технологија времена и сопствени интимни часови уз вољну жену нису у контрадикцији.

Сутра ће од овог данас направити нови квалитет. Привржениост животу може се тако доказати. А то је скоро увек довољно.

М. Татић

НОВОГОДИШЊИ ДЕТЕКТОР ЖЕЉА

- На сви стипендисти што ги стипендира Електронска индустрија из Ниш срећна Нова година и да гу, ко што си личи на нас Нишанце, дочекају сас најубава вина и девојчики. Ту ве молим још једна много важна ствар: немој испаднете побегује па да ни обрукате и оцрните образ за вјеки вјеков.

Воја Паприче

- Једну, једину жељу за Нову годину има један асистент - већу плату.

(Асистент је хонорарни-прим.ред.)

- БАНЕТУ ЗАЈЕГАНЉУ желимо да се уздигне до шефовског места и стекне своју личну секретарицу.

Коллектив колегиница

- ПЕРИ "ДУХУ" да показану истрајност настави и у Новој години, шаљући му спомен песму:

"Напред Перо, немој стати,
не мириши жене, не осећај вир.
Награду за труде, небо ће ти дати
Пепијево место и вечити мир."

"Карактер" & комп. ДСБ

- ЛУПКОМ ВРЉАН МАРЈАНУ страсно вруће пољупце за Нову годину шаље

Антипа

- ПРОФЕСОРУ ЛИЛИЋУ упућујемо најсрдачније честитке и изјављујемо да нам је жао што је ГСП повећао цене па нисмо у могућности да му поклонимо библиотеку "Механика" - да би имао материјала за преписивање. ("Ми сви преписујемо од Љутна" - Б. Јилић)

Студенти

- КОЛЕГИ БАТРИЋУ обећавамо да се од Нове године нећемо извезити на часовима вежби.

III г. ТО

- МИЈАЛКО, НАКА ТЕ УСПЕСИ ПРАТЕ У НОВОМ ПОСЛУ!

III г. ТО и I г.

- ВУЧИНИЋ СТОЈАНУ - ЛИЧНО

Много беспослених дана преко школске године и још више радних часова на акцији како не би поново дошао у ситуацију да тражиш "извињење пред масом" због критике што ниси учествовао на овогодишњој изградњи Аутопута.

3.

- СВИМ КОЛЕГИНИЦАМА које имају намеру да почну да се забављају предлаже 8. март као почетак из свог личног, позитивног искуства. Једна задовољна.

(Да се зна ко је газда-прим.ред.)

- НАЈНОВИЈОЈ ДЕВОЈЦИ ПРЕДСЕДНИКА ФССС-а:

"Јаки зуби и тврд орах сломе
добра воља топуз иза врата
није тешко приклонити трску
да начини поклон пред орканом."

THE PRESIDENT OF SSB & DSB

(Па дабоме кад је човек - АРКА-прим.ред.)

- БАНЕГУ ЗАЈЕГАНКУ добро здравље, дијеталну исхрану и избегавање спавања по женским шаторима (због слабог срца).

Уцвољена персона

(Односна Није спавала у женском шатору-прим.ред.)

- БУДИ ПЕСНИКУ незванично саветујемо "да своје песме не штампа више у "Електрону", чиме ће овај, вероватно, имати већи број читалаца.

Реалисти

- ТГФЕ-у да у Новој години нађе други начин за "убеђивање" и "обрађивање" колегиница, а не као до сада помоћу "Електрона"

"Незаинтересовани"

- МОЈЕ ДРАГЕ ЦИМЕРЕ из "Лумумбе" 42/IV молим уљудно да нам 1. јануара ниједна двојка не дође у посету, јер хоћу да се и ја поштно наспавам.

Жртва

- "КАРАКТЕР" жели "карактеру" чврст карактер на писменим испитима.

- СРЕЈИ И МИЛЕСИ

Много среће и лепих снова
нек вам донесе Година нова
а лоше мисли што мржња ствара
нек вам однесе Година стара.

- ПЕПИЈУ И ВЛАДИНИ

У ритму твиста
и рок-ен-рола
срећна вам биле
Година нова.

- ДРАГИ ПЕПИ,

Све што ти је причињавало бол, нека ишчезне; све што ти је
смотало, заборави; све што ти доноси срећу, нека остане; само ус-
пех, срећа и радост нека те прате у Новој години.

- ГРАДСКОМ САОБРАЋАЈНОМ ПРЕДУЗЕЋУ

Сад за Годину нову
желим вам снег на крову
плес пахуља балерина
сто пакета с поклонима.

РАДА

("Ко тебо каменом, ти вѣга хлебом!" - прим. род.)

- ПРОФЕСОРУ РАЗНОЈЕВИЋУ уз срдечно честитко објашња да ће најзад
исплатити хонорар за скрипта.

Мијалко Нешовић

- СЕКРЕТАРУ СТАНОЈЕВИЋУ Нову годину честита

студент С. Станојовић

- ДРУГУ БОЖИ што мање гужви пред шалтором и главобоља са сту-
дентима у Новој години.

Полтрон

- БРУЦОШИМА у Новој години желимо пуно успеха у учењу (и по-
лагању) свих предмета. Колектив "Електрона". (Када нико други неће.)

Детектор конструисан у лабораторији "Електрон"

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ ПРИЧАЈУ

ИЗ ЕТИОПИЈЕ

КОД ВАС И КОД НАС

Нова година је увек нова, увек се човек нада и сматра да ће му долазак Нове године донети напредак и срећу у његовом животу. Нова година је била и увек постојала као нарочити дан код свих народа света. Овај велики дан није код свих народа истог дана и месеца, али кад она дође осећање сваког човека је исто. Сви желе да дочекају следећу годину и да она буде година мира, богатства и напретка у свакидашњем животу. На овај дан сваки човек жели да изрази своје поздраве и искрене симпатије својим пријатељима.

Дочек Нове године у Југославији не разликује се много од дочека у мојој домовини. Само су обичаји нешто другачији.

Нова година у Етиопији се слави у септембру, јер је тај месец код нас последњи месец у години. Ми имамо дванаест месеци у години, сваки месец има по тридесет дана, осталих 5-6 дана зовемо ПАГУМЕН и њих додајемо на крају године. Код нас је стари календар и зато је сада код нас 1956 година.

Како сам приметио, сваки Југословен воли да види све кровове и гране дрвећа покривене снегом. То ми се много допало, јер то изражава жељу да долазак Нове године буде бео и чист.

У Етиопији, око Нове године (у септембру) кише престају да падају и цела земља се покрије врстом цвета, коју ми зовемо АДЕ АБЕБА и које је жуте боје. И сваки Етиопљанин чека нестрпљиво Нову годину да види сва поља и планине са овим пријатним цветом, да осети његов опојан мирис. Ово му ствара утисак да је, не старији за годину, већ млађи.

Код нас се Нова година дочекује на много разни начина, али што треба да кажем то је оно што је карактеристично за Етиопљанина. Код нас је традиција да сваки човек покуша да спреми оно што може у своме дому. Обичај је да једна породица има за тај свечани празник домаће пиће звано ТЕЛА и јело направљено од сочног ситног меса званог ВЕТ. Неки домаћини који су у могућности спремају и квалитетније пиће ТЕБ. Наш је обичај да се славље не почиње пре дванаест сати. До тог времена сви су у црк-

ви и сви моле оно што човек жели да има, да буде и да стекне. У дванаест сати сваки пожели своју највећу жаљу, а када изађу из цркве, сви један другом честитају празник.

У суштини, човек је на свим меријанима исти у својим жељама и слави на Нову годину. Зато желим да упутим моје добро жеље за празник:

Доканату и Секретаријату, целом наставничком колективу и мојим колегама са Електротехничког факултета.

Берхано Волдемикасел - Мишо

ИЗ ЕНИЈЕ

УХУРУ ПРЕД НОВУ ГОДИНУ

Ипак код нас нема снега, ми ипак слаavimo Нову годину. Омладина целе ноћи обилази све куће, по месечини, јер је суво, без кише, певајући уз звуке там-тама.

Код нас у Енији имамо две жетве у години и друга је у месецу децембру. Због богате жетве, родило је пуно кромпира, кукуруза, због свега осталог људи се веселе, певају, млади за ту ноћ прођу и по двадесет километара. Спремају се најразличитија јела од свега што је родило. Школе не раде од 5. децембра до 15. јануара па и та чини младе веселијим.

Овде дочекујем Нову годину са друговима са факултета. Видео сам да се сви људи веселе на исти начин, а знам и да су тужни на исти начин.

Желим да друговима и пријатељима пожелим срећну Нову годину. Ако кажем: УХУРУ! ХАРАМБЕЕ!, сви би ме разумели. То би било довољно.

Ипак, желим да додам да је овде око Нове године веома хладно, а код нас веома топло. Више ми се свиђа код вас: снег, све је бело, људи се смеју, клизају, неко падне, али се може обући ново одело - није врућина као код нас.

Франклино Елиас Баги

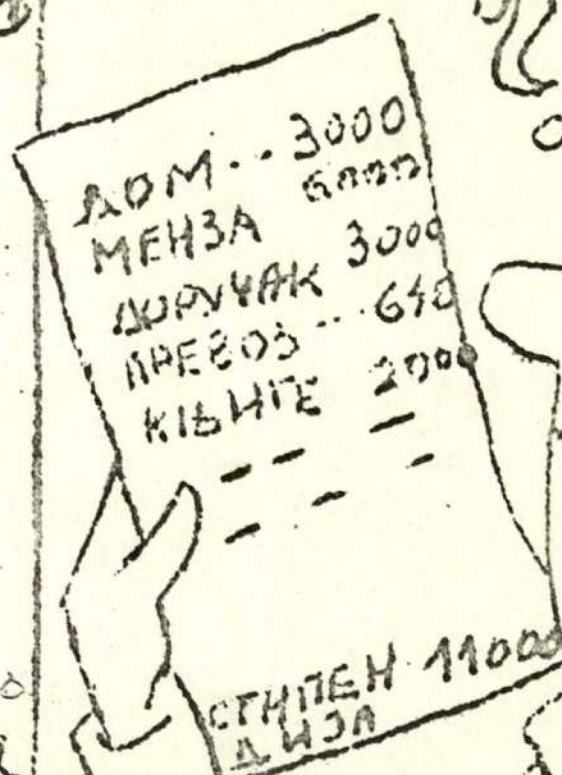
КОЛЕКТИВУ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА
ЖЕЛИМО СРЕЋНУ НОВУ 1964 ГОДИНУ

РЕДАКЦИЈА "ЕЛЕКТРОНА"

НОВО-ГОДИШЊИ САВЕТИ

ДА БИ ИМАО УСПЕХА
У СТУДИЈАМА, СТУ-
ДЕНТ МОРА ДА:

ОДЛИЧНО ПОЗНАЈЕ ЕЛЕМЕНТАРНУ
МАТЕМАТИКУ

$$67\sqrt{3+28} \quad 86$$

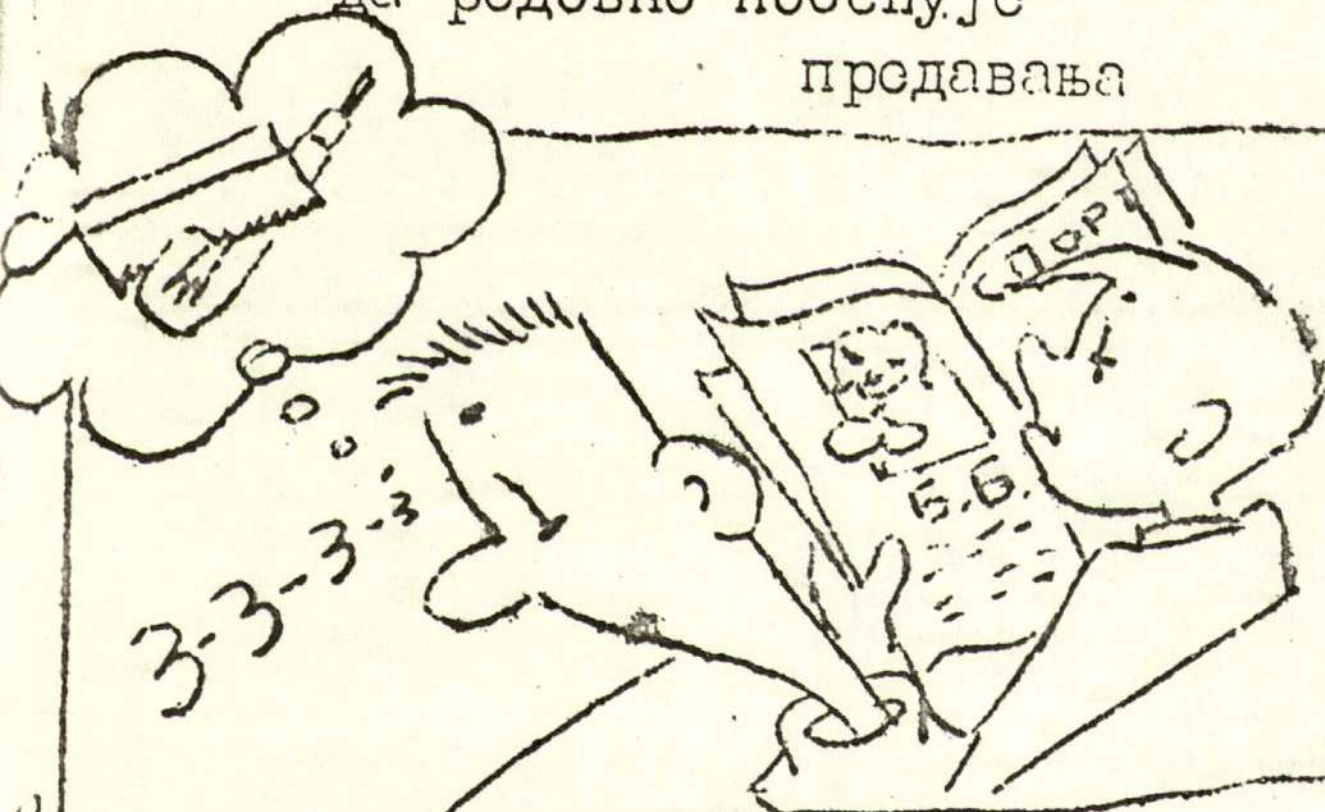
$$x-67$$

$$7835^4$$

$$\frac{640}{3} \cdot 2$$

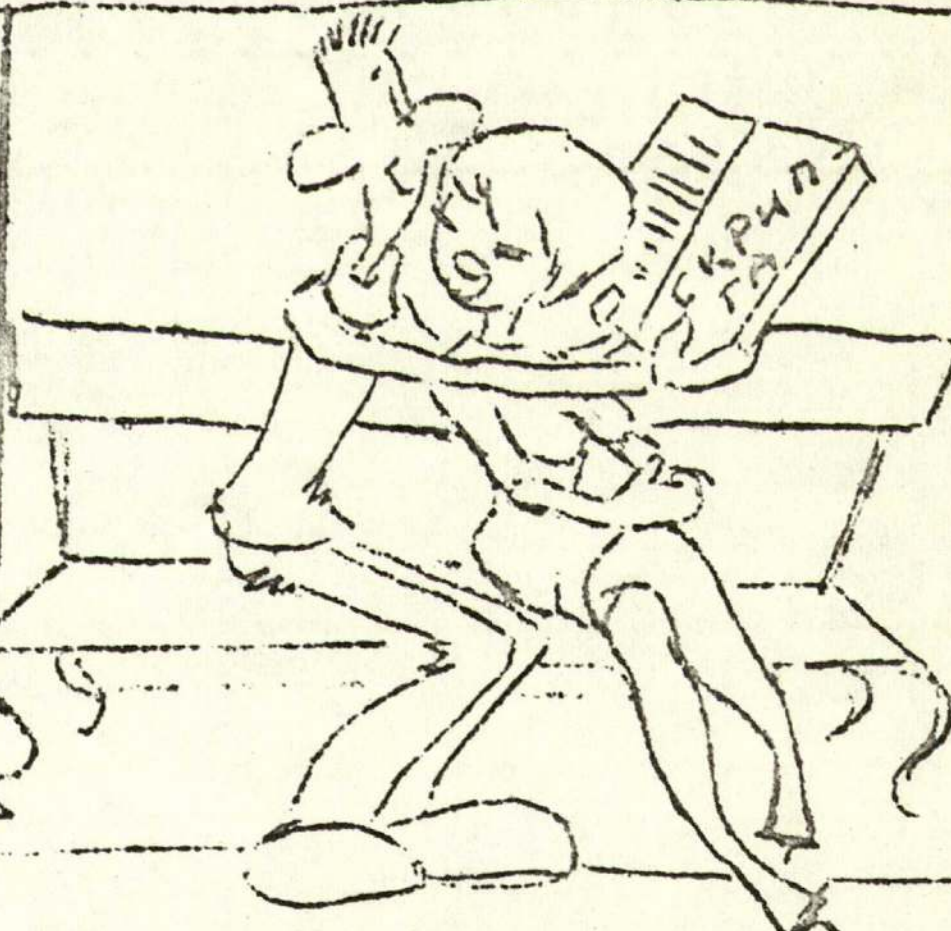
ДА БИ ИСПУНИО НАЈОЛЕМЕНТАР-
НИЈЕ УСЛОВЕ СВОГ ЕГЗИСТИРАЊА

ДА РЕДОВНО ПОСЕЋУЈЕ
ПРЕДАВАЊА

ДА БИ ШТО СПРЕМНИЈИ ОТИШАО
НА РАДНО МЕСТО

ДА (С) РЕДОВНО УЧИ И СТИ-
ЧЕ НОВА ЗНАЊА

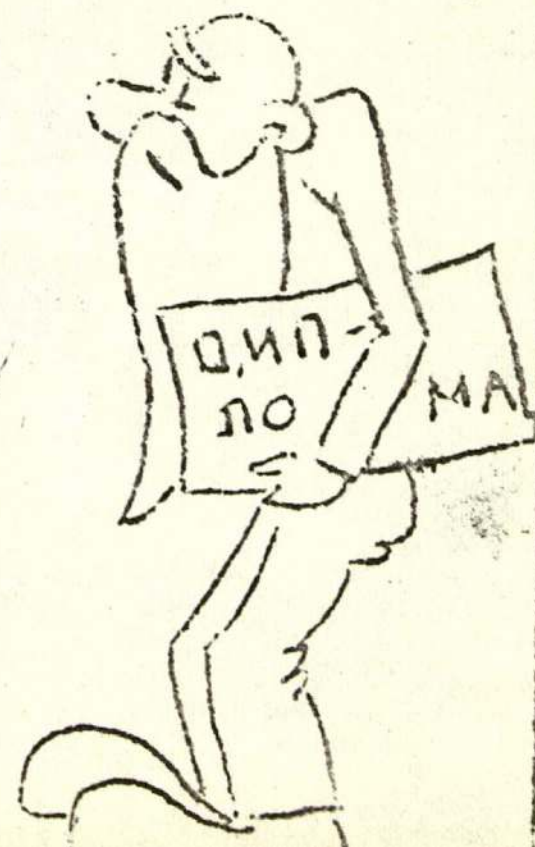
ЈЕР СНАГА КЛАДЕ ВАЊА, А УМ...

И ДА НИКАД НЕ ПОСУСТАЈЕ
ВЕЋ ДА СЕ УВЕК ТРУДИ ДО КРАЈА

ДАНАС ИСПИТ
ЗА ОНЕ КОЈИ
ПОЛАЖУ ПРОКО
ПЕТ ПУТА

АКО ПРИХВАТИ
ОВЕ САВЕТЕ СИ-
ГУРНО ЋЕ ЈЕД-
НОГ ДАНА ДОБИ-
ТИ ДИПЛОМУ
(А МОЖДА И
ПРЕ)

ЈЕР ЋЕ ЈЕДАНПУТ СИГУРНО
УСПЕТИ ДА ПРЕПИШЕ

БРУЦОШУ-НАДО НАЈА!

Теби ћу да причам,нако ти се сваки дан прича,теби ћу да пе-
вам,али у прози,јер ти си важнији и од студентског доручка,ти си
важан баш зато што си еталон,ништа,што си нула,зато што ниси важан,
зато што си вредан један динар.

Можда си чуо да је факултет школа која малограђано претвара
у академске грађане,па си из тих побуда дошао овде.Можда се ово
баш на тебе не односи,али питај колегиницу до себе:можда је то ради-
ло речено.Али,не секирај се!

Овде бруле,може свашта да ти се деси:можеш да научиш како се
преписују војбе,можеш да научиш покор ако одеш у дипломску салу,
можеш да попијеш врућу воду у чајдоници,можеш да се понескад огре-
јеш на радијатору.

Факултет ти је бруле,као тролојбус који стаје на пет станица.
На првој,званој "упис",влада велика гужва,као у градском саобраћа-
њу.Тешко ћеш се овде провирцовати.Ако ти се деси да се прогураш,
доћиће станица "члан 73".Ту,ћеш видети како много њих силазе,на-
рочито оно са уским сукњама.Немој да се дуваш ного онима што си-
лазе лепо кажи да су потрошили тролојбус и нека оду на другу ли-
нију—трамвај нпр.

Сада си друга година.Научио си већ да преписујеш на испиту,
знаш да напустиш предавање,да процрташ дијаграм,да прескочиш до-
ручак и слично манипулације.

Може да ти се деси да се заљубиш.Немој!Шта ћеш да радиш кад
будеш апсолвент?Ако се ипак заљубиш,онда ти саветујем да прво пла-
тиш мензу и кирију,па тек онда да заказујеш састанке.Ипак,боље ра-
ди нацртну и машинство,јер без тога уопште не можеш да будеш ин-
женер по ЈУС-у.

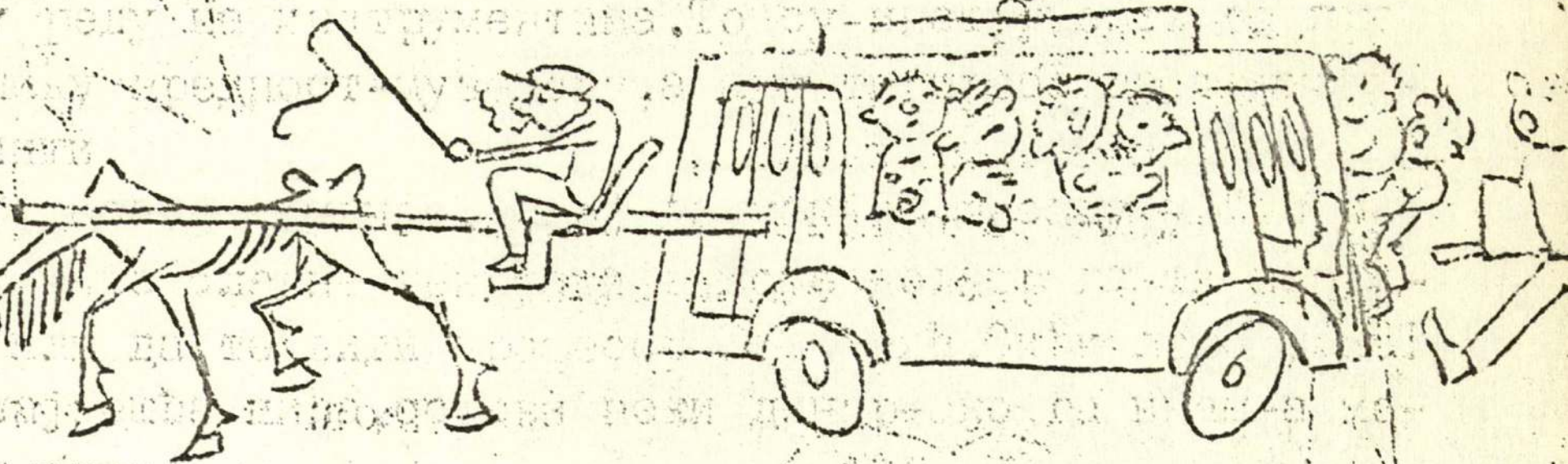
Бруцошу,ако ти се деси да у мензи наиђеш на вичору која ти
не допада,немој тацну да бациш првој сервирки на главу.Твоја
школа и олан су нам потребнији на другом месту.Например,кад поч-
неш да тражиш стипендију.Ако ти бог није ујак или ако немаш добре
веже толико ћеш је добити.Јон ако студираш нуклеарну физику,онда
не јадиче,стварно нема помоћи.

А ово је наша трећа станица "Први ступањ".Овде треба да си-
неш да би поново ушао у наш тролојбус.Три станице прођоше—три сло-
ва си добио:ИНЖ.Тако се зове твоја карта за следеће две станице.
Нема би било да је ником не показујеш,јер може неко да помисли

да нешто знаш. Тек ћеш сада да видиш шта је гужва у тролејбусу. Ако ти нешто није јасно, немој да питаш асистента, јер професор је дужан да објасни, а он само да диктира задатке и није плаћен да објашњава (можда и не зна, шта знаш). У лабораторији немој да псујеш ако нешто није у реду на инструментима. То су инструменти од пре рата и имају велику вредност-музејску, а ако ти треба да тачно урадиш вежбу, препиши!

Ако ти се досаде студије, немој да убијаш досаду у "Домовини", као неке раније славне генерације. Може келнер да ти наплати дупло сервис или да те види професор Ђорђевић. Сићи лепо у КСТ-ту се продају најжешћа пића, остави неки динар-ако га имаш-а можеш и део својих брига.

Четврта станица-"пробијање Статута". Долази сада ап-, ап-, апсолвентска година. Сад си велики, озбиљан си, добро си се исвађао на Воћима година и еастанцима СС да упишеш четврту годину. А сад полако, полако што си навалио! У првим роковима немој да даш своје лаке испите, шта ћеш после да помажеш. Сад тражиш стипендију, заљубљујеш се и причаш како си могао да даш све испите на време, само да си хтео. Дивиш се себи како си преживео једући све оно што се даје у мензама, хвалиш се колико си се пута прошверцовао у Градском саобраћају. А још ако си становао на Звездари или у дому Лордова на Вождовцу, а остао си жив и ништа ти није украдено, онда заслужујеш одликовање савзног ранга.

Бруцошу, драги, буди срећан! Ако ти се доси да завршиш, односно да сиђеш на "Дипломској станици", онда ће тек да буде хладно са кошавом. А можда и неће.

Валсорим

Р. С. БРУЦОШИ,

НЕК! ВАМ ЈЕ СРЕКНА НОВА ГОДИНА!

Шкрипим неизраслим умљацима у такту
спадања трамвајске троле.

Проклињем незајажљивост поспаних
од преферанса очију.

Стењем под тежином педесеткилског
тела свог и

волим њу.

Лепу, бајну, малу, гараву,
сјајну, очајну,
али она мене јок.

Јок, јок и јок.

Јој, какав јој је бок,
као у газеле скок
када игра застарели рок
и пролази тако док
ја кусам смок(ву)
са зелене гране на којој пупољак
је она.

Мислим у себи:

Умри скоте,

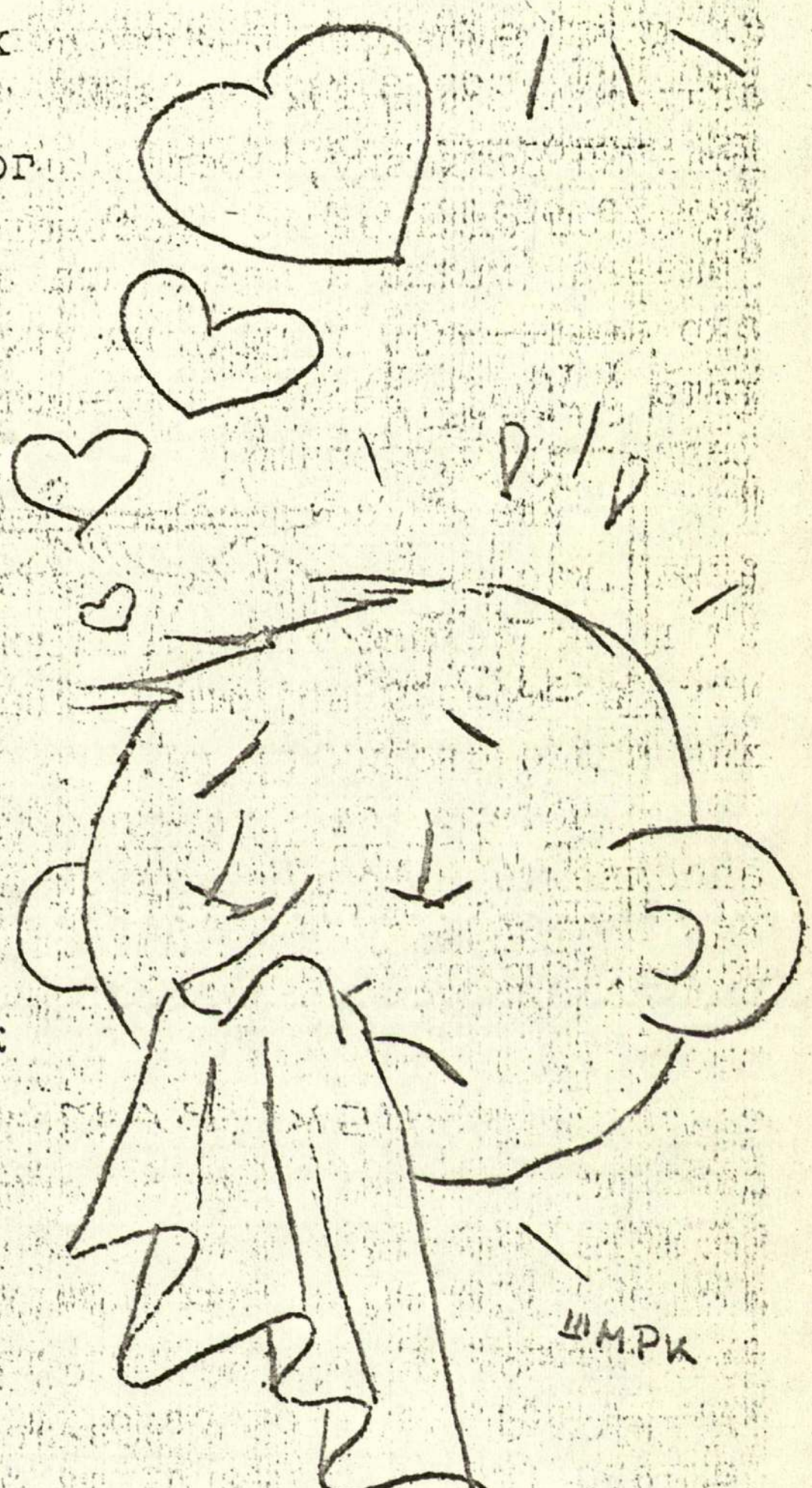
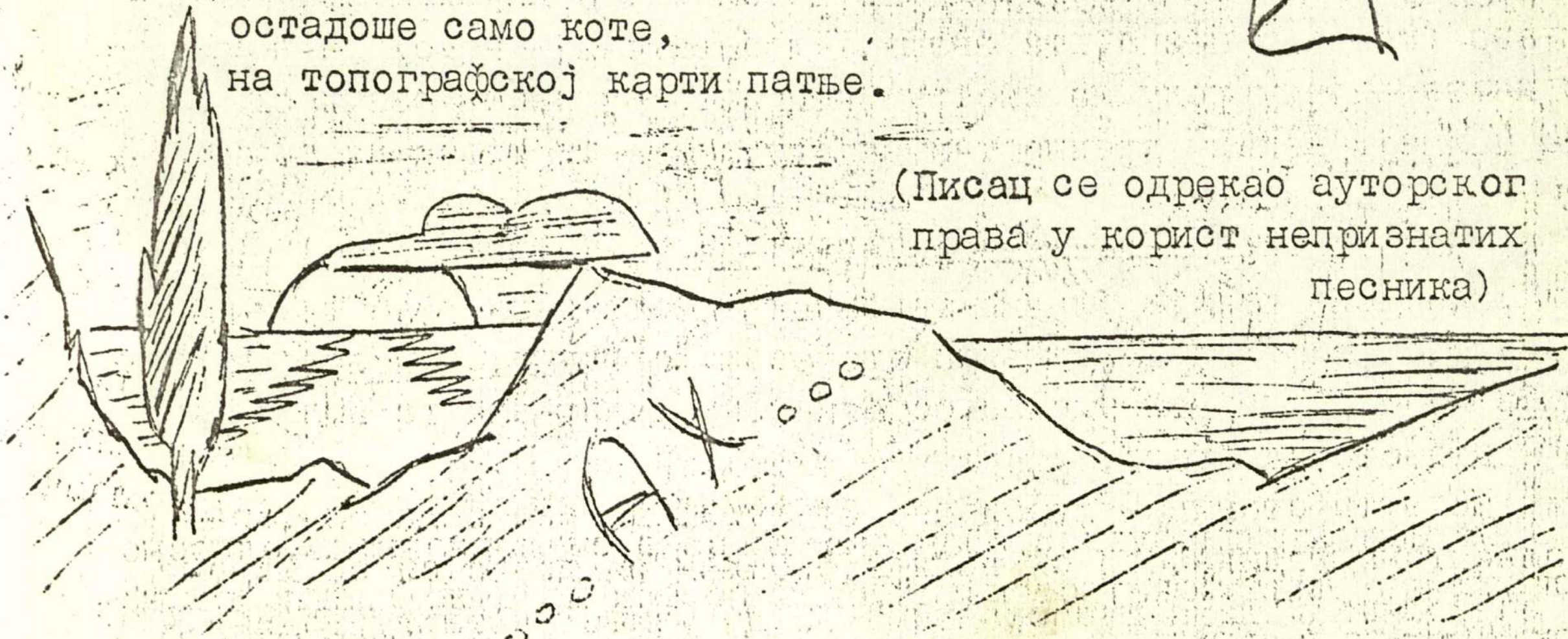
кад ти је други оте.

И од све њене лепоте,

остадоше само коте,

на топографској карти патње.

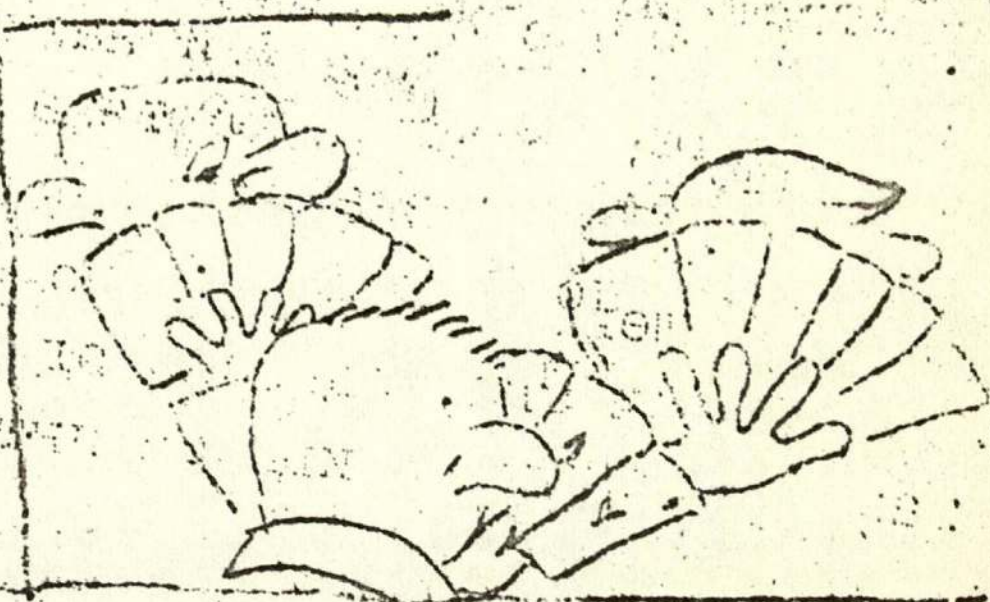
(Писац се одрекао ауторског
права у корист непризнатих
песника)

ТГФЕ: СИТНИЦЕ У КРАТКОМ СПОЈУ

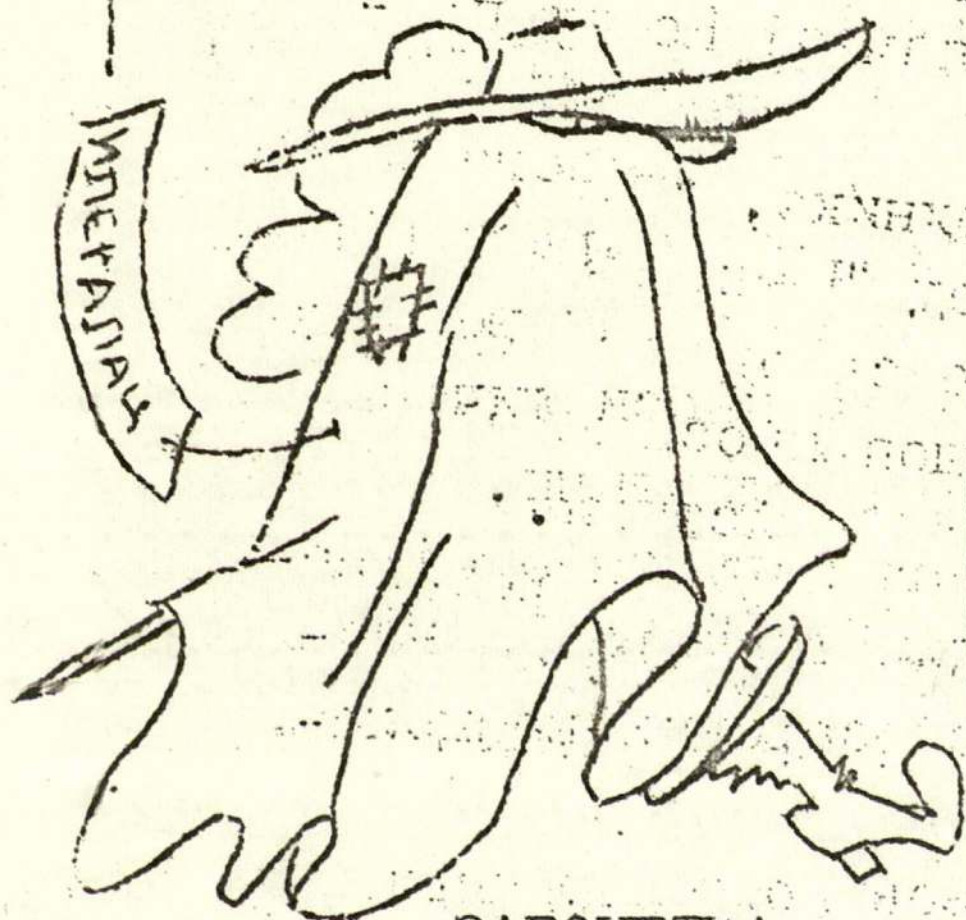
НЕЦЕНЗУРИСАНА УМЕТНОСТ

Признати коцкари потпуно легално презентирају "реконтру", "триплу даму" и "фул из руке" у 312, сали за УЧЕЊЕ, сваког дана непрекидно. Приступ слободан. Заиста, тр(еф)новит је пут до науке.

ОБЕЋАЊЕ ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

Испунише људи услов и као сви добри и примерни поднеше молбе за дом. "Чекајте, ми радимо за вас", рекли су материјалци октобра. Заморчићи су чекали. "Чекајте још, ми радимо за вас" је рефрен децембра. Отупели заморчићи упорно чекају. Ако се ослоне на универзитетску материјалну комисију, дочекаће и јуни као илегалци.

ЗАГОНЕТКА

Два су ђака заједно дошла у Београд возом. Уписала су се на факултет и заједно ишли у стан трамвајем. Један је добио стипендију, други је одбио стипендију. (Пре)Продавао је књиге у аули факултета. Прошло је неколико рокова, један иде опет у стан трамвајем. И други се вози, али, "Воспом", зарађеном у зноју, лица свог.

Чик погодите, ко је тај срећник?

"СЛАБОСТИ, ИМТ ТИ ЈЕ ЖЕНА"

Првог дана за филм "Прогоњени љубавници" гужва, као да Брижита присуствује премијери. После пројекције сви су се сложили с тим да се филм приказује по студентским мензама (тамо је и онако сво испод просека), војничким касарнама и пензионерским домовима (из хуманих разлога).

Свака ствар има своје лице и наличје. И један факултет има своје..

Ова репортажа нека служи сваком странцу и сваком недовољно упознатом бруцошу као нека врста бедекера за упознавање нашег факултета.

Почећемо од почетка, односно од улаза. На првим корацима дочекаће нас енергични повици са интонацијама професионалних трговаца:

-Колегинице, Кашанин, литература која се препоручује архитектури!

-Колега, механика из 1939, лака и приступачна! Ко њу прочита пролази из цуга!

-Јефтино, јефтино, скрипта из Електротехнике, свега 3000!

Ако се крене право ходником, проћи ће се поред "Књижаре и папирнице" и стићи до популарног Кафе-бара. Може се одмах рећи да Кафе-бар делује монументално, чему нарочито доприноси жичана мрежа класичних димензија примењиваних у криминалистици.

Овај ходник сече један други у коме се налази оскудан број лабораторија, слушаоница, амфитеатара и осталих театара. У наставку, околно наоколо, смештено је много професорских канцеларија.

Нарочиту пажњу треба посветити ходнику (назовимо га главним) у коме доминирају есенцијално збијене огласне табле. Прва уочљива табла у том шаренилу је табла за опште објаве. Мноштво објава причвршћено је једна преко друго, тако да се може прочитати:

Пажња!!! Сви студенти са зс
ћу на консултације, које ће

ан
ип
ст
ућ

РР заводи у Нишу обав
а посебно друг Лак
неопходно, јер у т
сма и не може јер

ВАЖНО! ВАЖ

Донета је од
ћи, али као н
уп док не пол
атраће се као

АПОСЛЕДНИ

На основу чл
крив. поступк
ава се забр
дајега.

ОБАВЕШТЕЊЕ

ДРУГ

А АКО НЕ
СТЕ

Прекопута налази се вечито празна табла материјалне комисије, а поред ње табла на којој "културњаци", уз помоћ веома некултурним рукописом написаног плаката, обавештавају студентску јавност на који се начин може доћи до карата за позориште.

Из главног ходника се улази у "пасаж" са степеницама које воде у факултетско подземље. У самом "пасажу" најинтересантнији детаљ је прозор на коме масним словима пише: "Улаз на врата", мада је то сасвим излишно, јер је прозор тако забарикадиран да се кама да је немогуће ући кроз прозор.

Величанственим степеницама стиже се до Друштвеног клуба. Друштвени клуб је веома романтичан, управо створен за идиличну студентску љубав. Поред психолошких ефеката и атмосфере, он поседује још и један телевизор са дуплом сликом, један бифе, пар

црвених сијалица, пар белих сијалица, и још нешто климавог инвентара међу којем се истиче клавир, промаја и дремљиви дежурни. Кроз импозантна четворокрилна врата улази се у ходник у коме су смештене најважније просторије: Факултетски одбор СС и тет-кичин стан.

Унутрашњост одбора СС делује расејано, ауторитативно и расклиматано. Уопште, у свему томе има неке симболичке. Поред дневне штампе и старог папира, ту се налази и један лавабо, а изнад њега огледалце на коме је нацртано срце и исписано нарцисоидним рукописом "попи" (малим словима). По зидовима су причвршћена различита службена обавештења: "Спасо, тражио те неки тип из редакције.", или "Марјане, зап. исп. ич. шкљ. бб. мени. Зајоган". Дуж сваког зида приклоњен је по један ред биоскопских столица за заседање разних комисија.

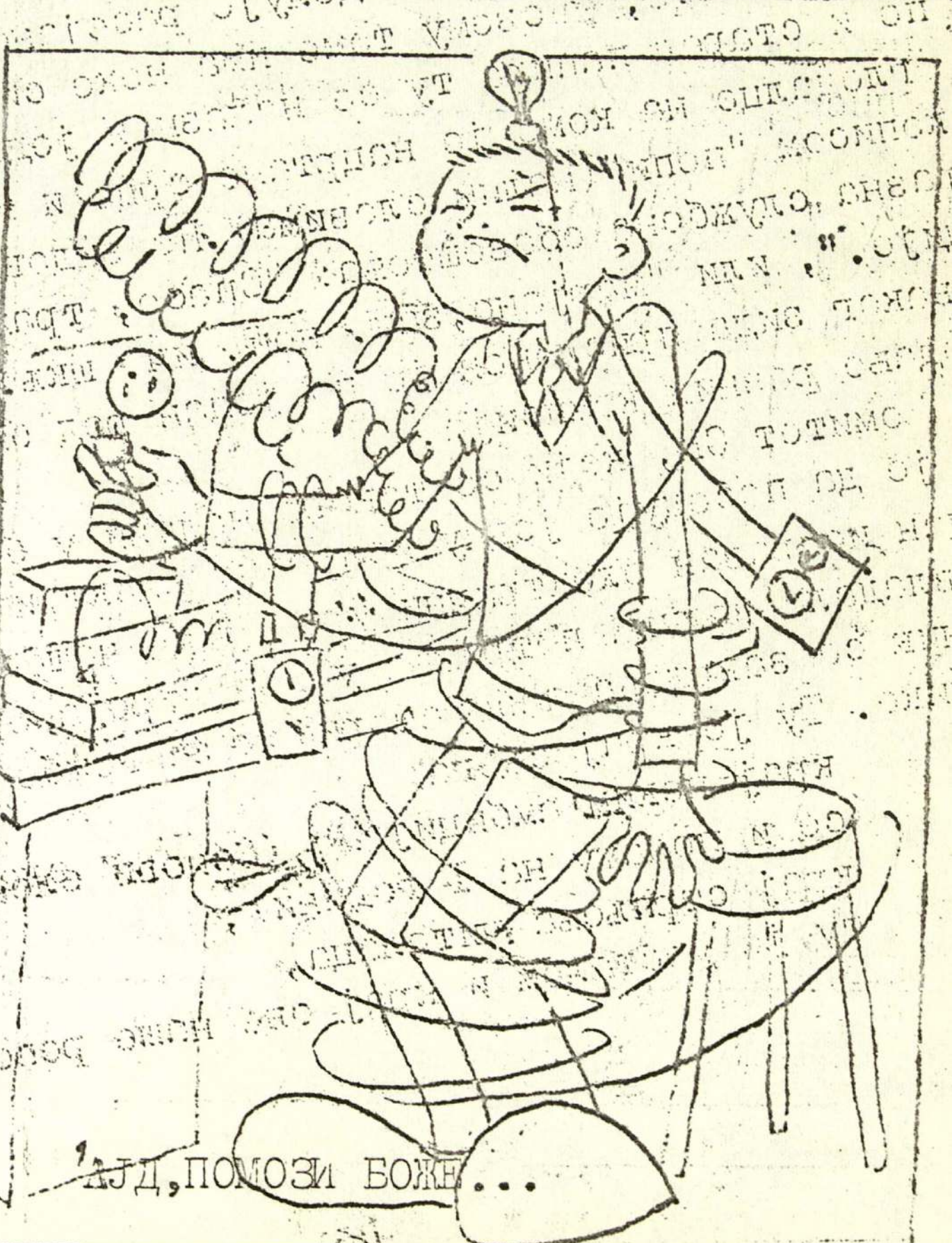
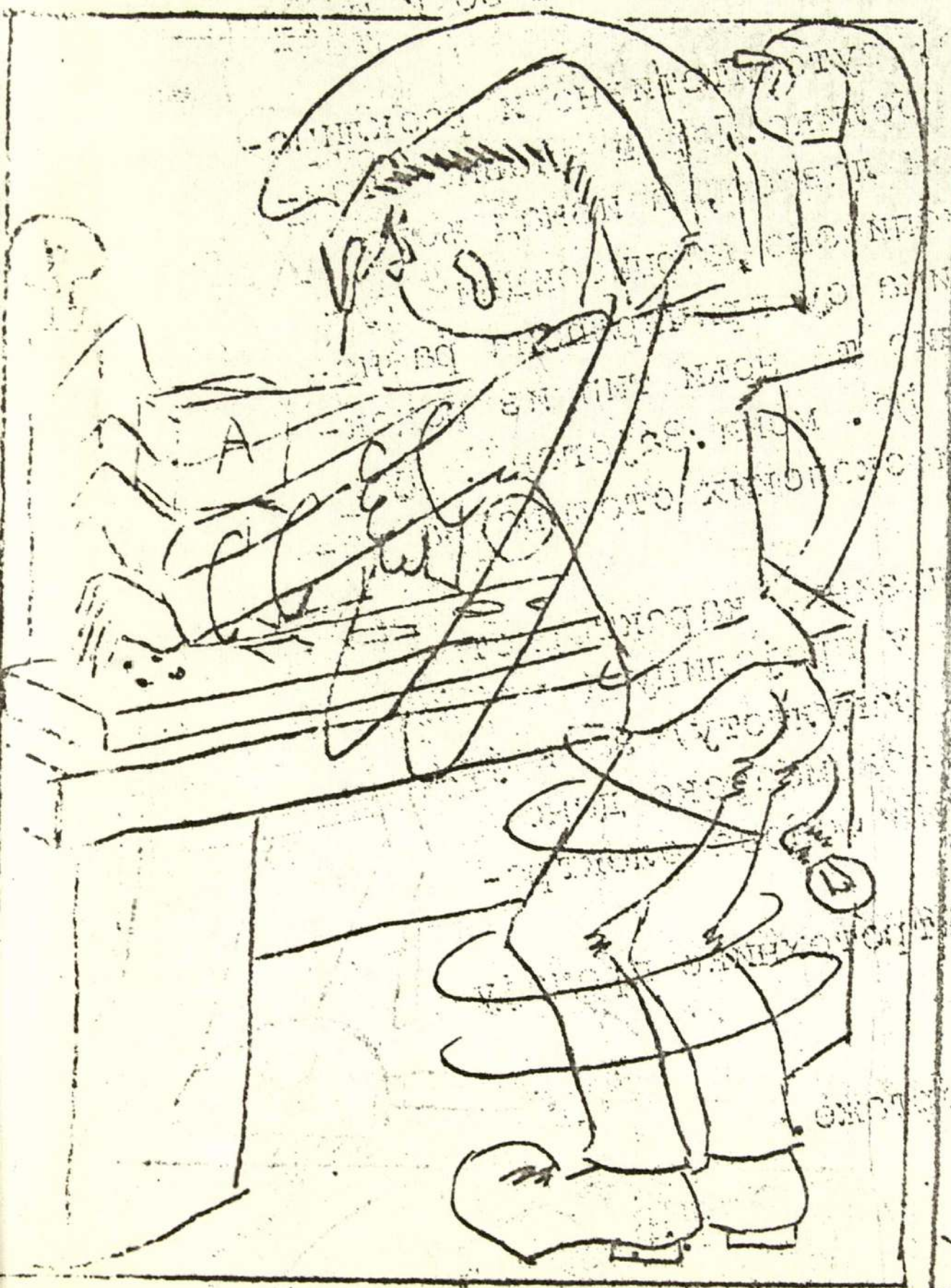
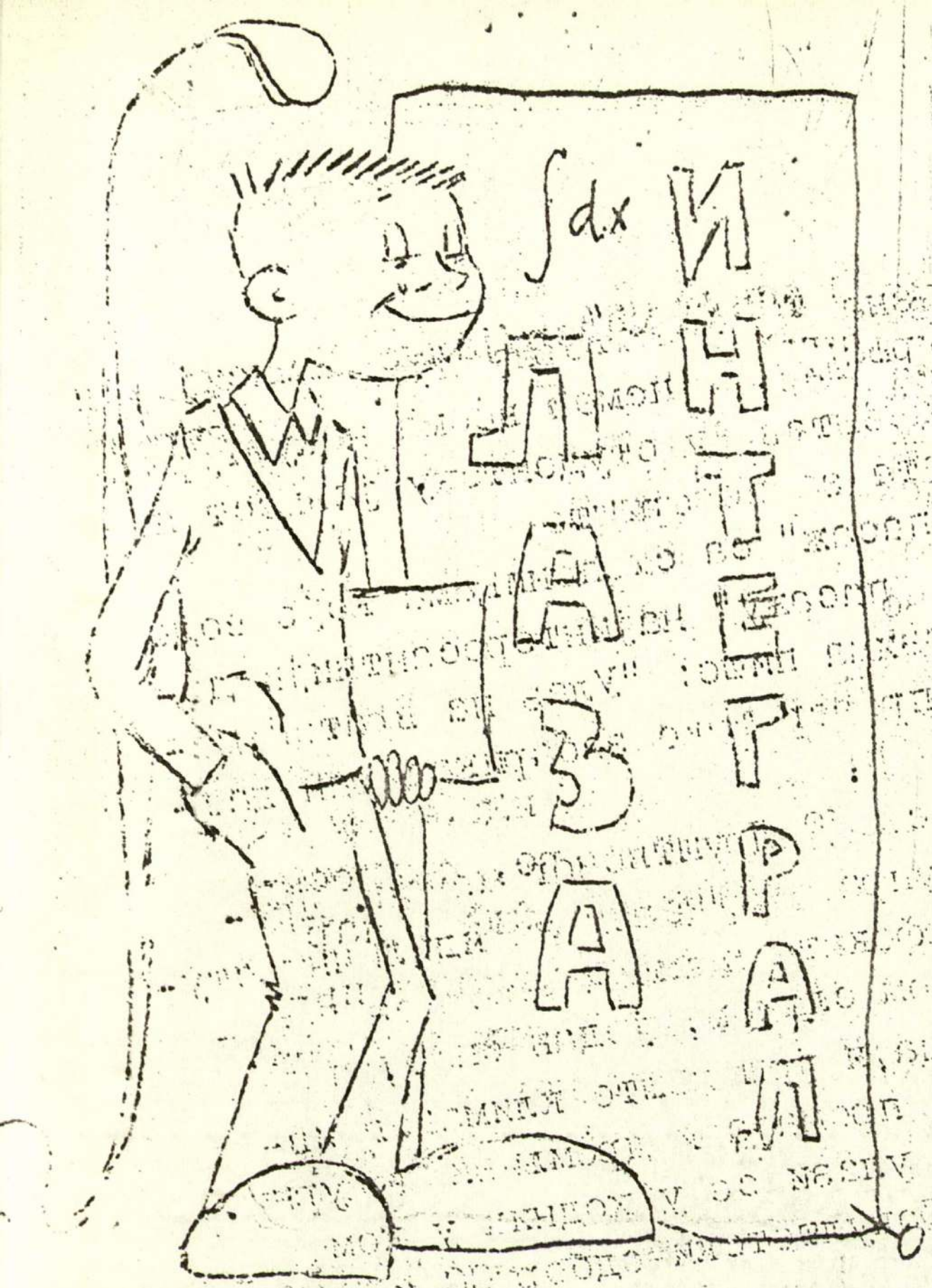
За Комитет СК, који се такође налази у близини, карактеристично је да поседује једну исправну електричну грејалицу (најзад један исправан електрични уређај на нашем факултету) за којом је владала велика потражња у неогрејано новембарске дане. Ходник се завршава лабораторијом за вежбе из Основа електро-технике. Ту је крај свега:

крај неким амбицијама (Основи електротехнике предају се и полажу на 1 години),

крај стрпљења читалаца,

ту је уосталом и крај ове наше репортаже.

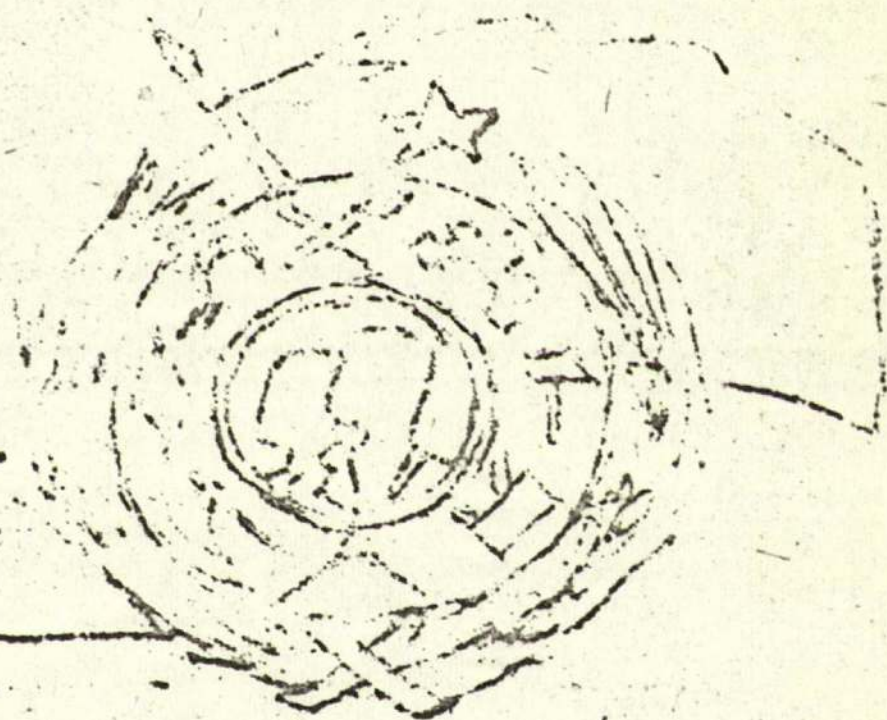
Л.В.

Пролазе заставе. Нове, старе, неке већ сасвим избледеле. Заставе бригаде. Као да су на свакој исписале велике радне победе. Рођају се једна до друге у дугачком реду и по некој логичној правилности. Као да погађамо о каквом се реду ради. Бригадири их поздрављају аплаузом. Салом одјекнују песме и поздраве. Стари, добро познати бригадирски поздраве. Лица су широко развучена у осмех задовољства и поноса. Нико на уме тако присно да се насмеје, да тако срећно буде поносан на оно што су он и његови другови постигли, на оно што су сви бригадисти постигли, као бригадист. Слушамо:

Ордоном рада са Црвеном заставом одликовано су бригаде:

"Никола Тесла" са Електротехничког факултета, "Буде Томовић" са Правног, "Соња маринковић" са Пољопривредног...

Њод сваког прочитаног имена чула се нова песма. Поздраве других бригада у знак честитања. Није то обична честитка, учтивости ради. Осећамо топлину искрености. Као да смо овог тренутка дошли са трасе. И као да нам жуљови још нису прошли. Сећања, сећања. У најјачој успомени нам је остало Скопје. Ога се сви осећамо са неком стравичном дирљивошћу. Горели смо од страховите жеље да нешто учинимо, да помогнемо свим Скопљанцима. Да их охрабримо. Повали смо непрестано: у трпезарији, у шатору, у аутобусу... Као да смо песмом растеривали неке зле духове опустошеног града. Неке су само људи јединствени по својој жељи да помогну. По тој својој врлини да осећају са боловима других. Некад смо се и питали: зар је потребна једна таква несрећа, па да сви људи буду једногласни у некој својој одлуци. Салом се орило: "Градићемо Скопје ново". Да, и магистралу ћемо градити догадино. Обсећавамо!

Г. Радосављевић

"Електрон" - лист Савеза студената Електротехнике
Уређују: Милединовић Николас, Јовин Душан, Миливој Татић,
Будимир Бокановић, Стојан Вучинић, Милољуб Смиљанић,
Дикар Владана, Ђукић Јовић и Михајло Ђојан
Директор издања: Радослав Спасић